

VII. FEJEZET.

A TÁRSADALOM TÖRVÉNYE.

1. A társadalmi élet szükségessége. — 2. A visszavonultságban való élés. A hallgatás fogadalma. — 3. A családi kötelék.

A társadalmi élet szükségessége.

760. Természetes dolog-e az, hogy társadalmi életet élünk?

„Természetes. Isten az embert arra teremtette, hogy társaságban éljen. Nem hiába adta Isten az embernek beszélő és minden más képességét, amire a társas életben szüksége van.“

761. Ellenkezik-e a természet törvényével a teljes visszavonultság?

„Ellenkezik, mert az emberek ösztönszerűleg keresik a társaságot és kötelességük a haladást egymás kölcsönös támogatásával elősegíteni.“

762. Nem személyes érzelmét elégíti-e ki az ember, amidőn a társaságot keresi, vagy nem rejlik-e a Gondviselésnek valami általánosabb célja ebben az érzelemben?

„Az embernek haladnia kell és arra egymagában nem képes, mert az egyes emberben nincs meg ehhez minden tulajdonság. Szüksége van a másokkal való érintkezésre. A magányban elbutul és elsatnyul.“

Senkiben sincsen meg minden képesség. A társadalmi egyesülés által egymást kiegészítik az emberek, hogy jólétüket biztosítsák és haladhassanak. Szükségük lévén tehát egymásra, arra vannak teremtve, hogy társaságban és nem elkülönítve éljenek.

A visszavonultságban való élés. A hallgatás fogadalma.

763. Érthető, hogy a társas élet az ember természetében rejlik. Mivel azonban minden izlés szintén a ter-

mészetből ered: miért helytelen visszavonultan élni, ha az embernek megelégedésére szolgál?

„Önző ember megelégedése ez. Hisz olyan emberek is vannak, akiket a lerészegedés elégit ki. Helyesled-e az izlésüket? Istennek nem tetszhetik az olyan élet, ha valaki arra kárhoztatja önmagát, hogy senkinek hasznára se lehessen.“

764. Mit gondoljunk azokról az emberekről, akik azért élnek teljes visszavonultságban, hogy elkerüljék a világ ártalmas befolyásait?

„Az kétszeres önzés.“

Még akkor is az és nem érdem-e inkább, ha az ilyen visszavonultságnak, mely kínos nélkülözésekkel van összekötve, vezeklés a célja?

„Az az érdem, ha több jót tesz az ember, mint rosszat. Ha el akarja kerülni az egyik bajt, beleesik a másikba, mert megfélekedzik a szeretet és könyörület törvényéről.“

765. Mit tartsunk arról, aki azért menekül el a világból, hogy szerencsétlenek ápolásával foglalkozzék?

„Az ilyen emelkedik, mikor magát megalázza. Kettős az érdeme, mert az anyagi örömök fölé emelkedik és jót cselekszik, betöltvén a munka törvényét.“

Hát azokról mit tartsunk, akik azért vonulnak a magányba, hogy megtalálják azt a nyugalmat, ami valamely munka elvégzéséhez szükséges?

„Ez nem teljesen önzésből való elzárkózás, mert az illető nem zárkózik el a társadalomtól, amennyiben érette munkálkodik.“

766. Ósrégi idők óta vannak olyan szekták, melyek tagjainak nem szabad beszélniök. Mit tartsunk az ilyes életről?

„Inkább azt kérdezzétek, hogy a természetben rejlik-e a beszélés és hogy miért adta Isten a beszélő képességet? Isten nem azt kárhoztatja, ha használjátok azokat a képességeket, melyeket Ő adott nektek, hanem azt, ha visszaéltek velük. Mindamclitt hasznos a hallgatás is, mert amíg hallgatsz, magadba szállsz, szelmed pedig szabadabb lesz és képes velünk érint-

kezni. Hallgatási fogadalmat tenni azonban oktalanság. Mindenesetre jó szándék vezet azokat, akik az ilyen önként vállalt lemondásban erényes cselekményt látnak, de tévednek mégis, mert nem eléggé ismerik Isten valódi törvényeit.“

A teljes szótalanság, valamint az elzárkózás fogadalma megfosztja az embert a társas érintkezéstől, mely alkalmat nyújt neki, hogy jót tegyen és betöltse a haladás törvényét.

A családi kötelékek.

767. Miért van az, hogy az állatok többet fel nem ismerik egymásban a szülőt és a gyermeket, mihelyt a gyermek nem szorul már a szülői gyámolításra?

„Az állatok anyagi életet élnek és nem erkölcsit. Náluk az anya gyöngédsége, amit kicsinyei iránt tanusít, az önfenntartás ösztönén alapszik és célja, hogy el ne pusztuljanak azok a kis lények, melyeknek életet adott. Feladatuk azonnal véget ér a kicsinyekkel szemben, mihelyt azok képesek magukról gondoskodni. Többet a természet az állatoktól nem kíván. Elhagyják tehát fiaikat, hogy az újabban érkezőkkel foglalkozhassanak.“

768. Abból, hogy az állatok elhagyják fiaikat, némi ember azt következteti, hogy az emberek között fennálló családi összetartás csakis a társadalmi szokásokon alapszik és nem természeti törvényen. Hogyan ítéljük meg ezt?

„Az embernek egész más rendeltetése van, mint az állatnak, miért akarjátok tehát mindig egymáshoz hasonlítani? Az embereknek nem csupán testi szükségleteik vannak. Nekik haladniok is kell, haladáshoz pedig szükségesek a társadalmi kötelékek, ezeket meg a családi kötelékek fűzik szorosabbá. Ez az oka tehát annak, hogy a családi összetartás a természet törvényében rejlik. Isten akarata az, hogy az emberek így tanulják meg egymást testvérileg szeretni.“ (205.)

769. Milyen hatással volna a társadalomra, ha felbolnának a családi kötelékek?

„Ujra előtérbe lépne az önzés.“